

Cựu Trung Tướng Nguyễn Hữu Có, Người Bị Kẹt Lại.

Cựu Trung Tướng Nguyễn Hữu Có vừa qua đời tại Việt Nam vào ngày 3 tháng 7 vừa qua. Sau ngày 30-4-1975 dù bản thân là một thành viên (chức vụ Tổng Tham Mưu Trưởng QLVNCH) trong nội các của Tổng Thống Dương Văn Minh, ông Nguyễn Hữu Có vẫn bị Việt Cộng bắt đi tù cải tạo (12 năm). Cuộc đời ông Nguyễn Hữu Có đã có lúc lên thật cao như Phó Thủ Tướng kiêm Tổng Trưởng Quốc Phòng (1965-1967) và ở giai đoạn này, ông được coi như nhân vật đứng hàng thứ 3 sau hai ông Nguyễn Văn Thiệu và Nguyễn Cao Kỳ. *" Cuộc đời không có gì bền vững cả! Địa vị, danh vọng, tiền bạc, hạnh phúc... chúng đến khi gặp thời và ra đi khi vận hết "*, ông Nguyễn Hữu Có nói vậy khi kể về âm mưu do Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu gạt ông đi công cán ở nước ngoài (Trung Hoa Dân Quốc) để loại ra khỏi chính quyền vào năm 1967. *" Hai ông Nguyễn Văn Thiệu, Nguyễn Cao Kỳ yêu cầu tôi đi Đài Loan với tư cách đại diện quân đội và chính phủ Việt Nam Cộng Hòa để cảm ơn Tổng Thống Tưởng Giới Thạch cùng chính phủ Đài Loan (Trung Hoa Dân Quốc) về những sự giúp đỡ quân sự-ngoại giao, và sự chân tình ủng hộ công cuộc chống Cộng Sản của miền Nam Việt Nam Cộng Hòa. Chuyến công du đang diễn ra tốt đẹp thì đến ngày thứ ba, Đại sứ Việt Nam tại Đài Loan là ông Trần Thiện Khiêm (cựu Đại tướng) và Đại sứ Trung Hoa Quốc Gia tại Việt Nam Cộng Hòa là ông Hồ Liên xin đến gặp tôi tại khách sạn ban đêm để trao cho tôi bản tin nhận được từ Sài Gòn. Theo đó, tôi bị Hội Đồng Quân Lực xét xử và cách chức Phó Thủ Tướng cùng chức vụ Tổng Trưởng Quốc Phòng, đồng thời bị giải ngũ khỏi quân đội. Tôi hơi bàng hoàng vì trước ngày tôi lên đường, mọi việc có vẻ bình thường. Tôi lấy lại bình tĩnh và nhận định đây là một âm mưu gạt tôi ra nước ngoài để loại tôi ra khỏi chính quyền. Hôm sau ông Nguyễn Văn Thiệu gửi điện văn qua yêu cầu tôi sau khi chấm dứt công tác ở Đài Loan, tiếp tục dẫn phái đoàn đi thăm Đại Hàn. Tôi liên lạc điện thoại về Sài Gòn nói chuyện trực tiếp với ông Nguyễn Văn Thiệu. Tôi trình bày rằng tôi không thể đi Đại Hàn được vì các anh đã cách chức tôi. Hơn nữa, chuyến công du này chưa được chuẩn bị. Ông Nguyễn Văn Thiệu cố ý ép tôi đi Đại Hàn với dụng ý đưa tôi đi xa để khỏi trở về nước nhưng tôi xin được đến HongKong tị nạn chính trị. Cuối cùng ông ta (Nguyễn Văn Thiệu) ưng thuận "*.

Khi đã ổn định được địa vị của mình trong bàn cờ chính trị, tháng 1 năm 1970 thì Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu mới cho phép ông Nguyễn Hữu Có từ HongKong được trở về quê nhà. *" 3 năm an trí ở HongKong đã làm cho tôi đủ thời gian suy gẫm định hướng tương lai cuộc đời. Tôi quyết định sau khi trở về nước sẽ xoá hết mọi thù hiềm, quên đi chuyện cũ, dứt khoát không tham gia chính trị và chỉ lo làm ăn nuôi sống gia đình. Trong năm 1970 tôi lập một trại nuôi gà ở xã Phước Long quận Thủ Đức, thu nhập tạm đủ cho gia đình chi dùng. Cuối năm 1970, do giao dịch với Tín Nghĩa Ngân Hàng, tôi gặp lại anh Nguyễn Tấn Đồi và nối lại tình bạn cũ ngày xưa. Anh Đồi mời tôi hợp tác với Tín Nghĩa Ngân Hàng. Tôi chấp nhận ngay, vì việc chăn nuôi cũng bấp bênh, không có tương lai. Sau khi học việc một thời gian, anh Đồi cho tôi làm Phó Tổng Giám Đốc các chi nhánh. Với chức vụ này tôi thường đi thanh tra các chi nhánh ở Sài Gòn và các tỉnh. Từ 9 lúc ban đầu phát triển đến 22 chi nhánh khi Tín Nghĩa Ngân Hàng bị rút giấy phép. Tháng 4 năm 1973, Tín Nghĩa Ngân Hàng bị*

rút giấy phép hoạt động vì Đoàn Thanh Tra Ngân Hàng (thuộc chính quyền) đã thấy nhiều hồ sơ cho vay bất hợp lệ. Anh Đồi cùng một số nhân viên chủ chốt bị bắt giam ở trại Cải Huấn Chí Hoà và bị truy tố ra tòa. Tôi cũng bị truy tố ra tòa, nhưng được tại ngoại vì tôi không dính líu đến việc làm ăn và cho vay ở trụ sở Trung Ương. Thế là tôi bị mất việc, phải xoay ra nghề khác sinh sống. Tôi mở một tiệm buôn xe đạp ở Sài Gòn, và lập một cơ sở chế biến khô mực xuất khẩu ở Vũng Tàu ", ông Nguyễn Hữu Có kể lại.

Thực ra Tín Nghĩa Ngân Hàng (nói đúng hơn là cá nhân ông Nguyễn Tấn Đồi) đã bị các đối thủ chơi một võ thẳng tay (cho hết đường chống đỡ). Các đối thủ đó là các tài phiệt đang cạnh tranh với ông (trong hệ thống ngân hàng) như Kỹ Thương Ngân Hàng (một ngân hàng mà vốn là đa số của các tướng lĩnh trong quân đội). Cũng có thể các tài phiệt này thấy được cái thế của ông Nguyễn Tấn Đồi lên như điều gặp gió. Báo chí công bố tổng số tiền của Tín Nghĩa Ngân Hàng là 22 tỉ đồng, một con số rất lớn (vào thời điểm đó) bằng tổng số tiền của các ngân hàng tư nhân gộp lại. Có nguồn tin cho là có thể ông Nguyễn Tấn Đồi sẽ nhẩy sang địa hạt chính trị và đó cũng là lý do mà các tài phiệt của Kỹ Thương Ngân Hàng (ông Nguyễn Văn Thiệu, ông Trần Thiện Khiêm) đã ra tay triệt hạ.

Và ông đã quên những quyết định của mình (thời gian bị buộc lưu vong sống ở HongKong) khi nhận lời mời của Đại Tướng Dương Văn Minh (chiều ngày 29-4-1975) để đảm nhiệm chức vụ Cố Vấn cho giúp cho Trung Tướng Vĩnh Lộc (được ông Dương Văn Minh chỉ định làm Tổng Tham Mưu Trưởng QLVNCH lâm thời) chỉ huy quân đội rồi sau đó là Tổng Tham Mưu Trưởng (sáng ngày 30-4-1975 sau khi tướng Vĩnh Lộc di tản) nhưng cũng trong ngày hôm đó (lúc 11 giờ 30 trưa) phải tan hàng về nhà và để nhận 12 năm tù cải tạo cùng các tai ương đến với gia đình. Có thể khi nhận lời mời tham chính trong tình trạng đất nước đang cơn dầu sôi-lửa bỏng này thì ông Nguyễn Hữu Có nhận được một bảo đảm từ phía bản thân Đại Tướng Dương Văn Minh, nhưng nào ngờ tâm địa của những người cầm đầu bên phe Việt Cộng, vì ngay cả Đại Tướng Dương Văn Minh cũng mắc lừa chúng.

" Các anh được tự do về nhà... Chúng ta là người Việt Nam với nhau... Chỉ có Đế Quốc Mỹ thua trong trận chiến này... ", các tuyên bố của Thượng Tướng Trần Văn Trà (Chủ Tịch Ủy Ban Quân Quản thời 30-4-1975). Nói là một chuyện còn thực hiện là một chuyện khác, Việt Cộng đã bắt bỏ tù cải tạo tất cả thành viên trong nội các của Tổng Thống Dương Văn Minh từ các ông Bùi Hòe Thực (Viện Trưởng Viện Giám Sát), Bùi Tường Huân (Phó Thủ Tướng), Bùi Thế Dung (Đại Tá-Thứ Trưởng Bộ Quốc Phòng), Lâm Văn Phát (Thiếu Tướng-Tư Lệnh Biệt Khu Thủ Đô), Vũ Quang Chiêm (Đại Tá-Chánh Văn Phòng phủ Tổng Thống)... Ngay cả những người đã hoạt động nằm vùng cho chúng như Chuẩn Tướng Nguyễn Hữu Hạnh (Phó Tổng Tham Mưu Trưởng QLVNCH, người đã đọc lệnh buộc binh sĩ miền Nam VNCH buông súng đầu hàng Việt Cộng sau tuyên bố của Tổng Thống Dương Văn Minh) cũng bị quản chế tại gia, cứ 3 ngày phải dự một lớp học chính trị.

" Chiều 30-4-1975, Đại Tá Sáu Trí (tình báo phía Việt Cộng) đã vào nói chuyện với mọi người trong dinh (Độc Lập) về chính sách đối với viên chức chính quyền

chế độ cũ (miền Nam VNCH) như trường hợp của chúng tôi và mọi người đã được trấn an vì đất nước đã thái bình, sạch bóng quân thù... Sau khi làm việc với Thượng Tướng Trần Văn Trà (Chủ Tịch Ủy Ban Quân Quản Sài Gòn-Gia Định), họ lái xe chở tôi về nhà nhưng chỉ ít lâu sau đó sự việc đã khác. Trước hết là mất tài sản, tôi được lệnh lên Đà Lạt rồi kể đó là ra Vũng Tàu để giao nhà cho Ủy Ban Quân Quản (Ông Nguyễn Hữu Có sở hữu một biệt thự tại Đà Lạt, một biệt thự tại Vũng Tàu, một cao ốc ở Phú Nhuận) . Khi giao các bất động sản này, ủy ban này từ chối không cấp cho tôi tờ biên lai đã nhận. Đây là một sự tước đoạt cứ không phải là chuyển giao. Nhà tôi đang ở 181 đường Lê Văn Duyệt (nay là Cách Mạng Tháng 8) cũng phải giao cho ông chủ mới. Lúc đó mạng sống của tôi còn không bảo đảm được nữa là nói chi đến tài sản. Cuối cùng là lệnh gọi đi trình diện cải tạo, họ đưa tôi ra miền Bắc bằng máy bay để cùng học chung (tù cải tạo) với các anh khác (tướng lãnh miền Nam VNCH). Từ đây là những ngày dài vô tận và vô cùng đen tối đã bao trùm lên tôi và gia đình tôi ", ông Nguyễn Hữu Có kể. Việt Cộng đã cướp đoạt tài sản của các viên chức trong guồng máy chính quyền miền Nam VNCH như lấy nhà của Trung Tướng Phạm Quốc Thuần tại khu cư xá sĩ quan Chí Hòa (cấp cho tướng Việt Cộng Trần Văn Danh), nhà của Trung Tá Lê Trí Vị (cựu Quận trưởng Hố Môn)... cũng như biết bao tài sản của các viên chức, tài phiệt miền Nam VNCH khác nữa.

Tướng sẽ phải bị một thời gian ngắn khi bản thân đã giải ngũ khỏi quân đội từ thập niên 1960 và chỉ có tham gia nội các của Tổng Thống Dương Văn Minh trong thời gian trên dưới 1 ngày nhưng ông Nguyễn Hữu Có vẫn bị Việt Cộng bỏ tù cải tạo tới 12 năm trời và trong giai đoạn này, Việt Cộng còn làm chuyện gấp lửa bỏ tay người khi dựng chuyện ông Nguyễn Hữu Có đã cố vấn một kế hoạch (cho chúng) về một khu kinh tế mới, thiết lập tại vùng Tây Bắc (miền Bắc VN) để tất cả gia đình (gồm vợ chồng-con cái) tù cải tạo đến sinh sống vĩnh viễn tại đó (một hình thức lưu đày như bên vùng Siberi của nước Nga-Cộng Sản dành cho thành phần chống đối). " Các anh biết ai đề nghị chúng tôi lập khu kinh tế mới đó không? Chính là anh Nguyễn Hữu Có, Tổng Trưởng Quốc Phòng của các anh đây ", lời một gã quản giáo ở trại cải tạo. Việt Cộng cũng dựng chuyện khi úp úp-mở mở nói ông Nguyễn Hữu Có từng là một gián điệp của chúng (kiểu như trường hợp Phạm Xuân Ẩn) khi nói ông mang cấp bậc Thượng Tá. " Tôi đã giải ngũ khỏi quân đội và chính quyền từ năm 1967. Chỉ giữ chức vụ mới trong nội các của tướng Dương Văn Minh ít tiếng đồng hồ thôi, vậy mà bắt tôi học tập để cải tạo tới 12 năm trời lận. Lại còn gán cho tôi cấp bậc Thượng Tá tình báo nữa. Nếu quả có thực như vậy thì làm sao tôi phải bị tới 12 năm trời mà thực tế, có cần thiết tới 12 năm trời để học tập cải tạo một con người không? ", ông Nguyễn Hữu Có trả lời như vậy trên một trang báo trong nước. Được trả tự do rồi, ông Nguyễn Hữu Có còn bị Việt Cộng buộc phải gia nhập làm thành viên của cái gọi là Mặt Trận Tổ Quốc nữa. Đây là một tổ chức ngoại vi của đảng Cộng Sản Việt Nam (y như vai trò của 2 đảng Dân Chủ và Xã Hội trước đây) nhằm đánh lừa người dân về đường lối dân chủ của đảng và chính quyền. Chính cái Mặt Trận này đã sắp xếp làm một cuộc gặp mặt giữa ông Nguyễn Hữu Có và Đại Tướng CS Việt Nam Võ Nguyên Giáp như một hình ảnh về hòa hợp-hòa giải dân tộc (của đảng và chính quyền CS) với những người thuộc chế độ cũ (miền Nam VNCH). " Chào mi, ta với mi lúc trước hai đứa hai chiến tuyến nhưng nay chúng ta đã là hai anh em ", lời của Đại Tướng

Võ Nguyên Giáp nói với ông trong buổi gặp gỡ. Là thành viên của Mặt Trận Tổ Quốc từ 2004 cho đến nay, chính quyền Việt Cộng trong nước bề ngoài làm như cho mọi người thấy ông Nguyễn Hữu Có là một nhân vật của sự hòa hợp, hòa giải dân tộc, một người thuộc chế độ cũ chịu quên đi quá khứ để cùng nhìn về tương lai. Đám văn nô trong nước (trong buổi họp báo sáng 25-3-2005 tại Sở Ngoại Vụ) đã nhét chữ vào miệng ông như: *"Chỉ còn một điều vẫn khiến vợ chồng ông trăn trở là hiện nay nhiều người vẫn đang còn vướng víu những định kiến cũ, khiến công cuộc hòa hợp dân tộc, thống nhất lòng người trong ngoài như một vẫn còn không ít vướng mắc. Quan điểm của ông Có cho rằng, vấn đề đại đoàn kết toàn dân, hòa hợp dân tộc trong thời kỳ mới đã khác nhiều rồi. Cần phải nhấn mạnh hòa hợp dân tộc không phải chỉ trong nước mà còn ở cả nước ngoài"*. Và, chúng còn lôi cả bà Nguyễn Hữu Có vào cuộc nữa khi viết: *"Có mặt trong Ban Liên Lạc Việt kiều, bà Nguyễn Thị Tín hiểu được những tâm tư nguyện vọng của bà con xa quê hương. Bà cho biết, gia đình bà cũng như nhiều gia đình khác hiểu rõ chính sách mở rộng của Đảng và Nhà nước, nhất là từ khi có Nghị Quyết 36 của Bộ Chính Trị về Công Tác Đối Với Người Việt Nam ở Nước Ngoài ban hành ngày 26-3-2004. Chính phủ cần phải giải quyết các vướng mắc để giúp đỡ kiều bào về Việt Nam mua nhà dễ dàng hơn. Có nhà, họ mới ở lại quê hương lâu dài và có cơ hội để đóng góp cho đất nước. Khi tận mắt chứng kiến diện mạo mới, họ sẽ từ từ có được cái nhìn mới đối với đất nước, sự đóng góp của kiều bào ở nước ngoài thuộc đủ mọi ngành nghề sẽ rất có lợi cho Tổ quốc. Mặc dù sống xa Tổ quốc, đồng bào ta ở nước ngoài luôn nuôi dưỡng, phát huy tinh thần yêu nước, tự tôn dân tộc, giữ gìn truyền thống văn hóa và hướng về cội nguồn, dòng tộc, gắn bó với gia đình, quê hương. Nhiều người đã có những đóng góp về tinh thần, vật chất và cả xương máu cho sự nghiệp giải phóng dân tộc, thống nhất đất nước"*.

Bị tù cải tạo tới 12 năm trời nhưng ông Nguyễn Hữu Có không sang định cư tị nạn tại Hoa Kỳ (theo chương trình HO). Ông và gia đình bị kẹt lại (nếu ta nghĩ như vậy) và lý do tại sao? Cũng có người thắc mắc và đám văn nô trong nước lại thay ông trả lời: *"Đến nay ông đã 81 tuổi và mỗi ngày đều ra bên ngoài tập thể dục nên cảm thấy rất khỏe mạnh, hài lòng với cuộc sống và cả gia đình đều hạnh phúc"*. Hoặc cho bà Nguyễn Thị Tín nói: *"Thú thật, chúng tôi là những người thuộc chế độ cũ nhưng không sống trong tâm tính cũ, lúc trước gia đình cũng có những khó khăn nhưng nhờ chính sách hòa hợp dân tộc của Đảng, Nhà nước, chúng tôi đã có cuộc sống tốt đẹp"*.

Tuy là (hay bị là) một thành viên của Mặt Trận Tổ Quốc nhưng tìm trong thư viện, các báo chí cũ (lưu trữ) trong nước viết về ông như sau: *"Nguyễn Hữu Có biết cách nói gãy gọn, và lập luận khá vững chắc. Khi nói chuyện với tôi (văn nô trong nước), gã thường tỏ ra muốn tìm hiểu về đường lối xây dựng chủ nghĩa xã hội ở Việt Nam trong giai đoạn mới. Và hình như cũng muốn tìm hiểu về chủ trương thành lập chính phủ liên hiệp trước đây của Cách Mạng vào giai đoạn trước ngày 30-4-1975. Gã Trung Tướng Ngụy hồi hưu có những hiểu biết khá sâu sắc về các triều đại Ngụy quyền nối tiếp nhau, ở cương vị cũ của gã trước đây. Dưới con mắt của gã, gã chỉ tỏ vẻ nể Thiệu, còn loại Nguyễn Khánh và Nguyễn Cao Kỳ... chỉ là loại tướng ma cô đã tạo ra 50 vạn gái điếm cho 50 vạn tên lính Mỹ"*. Hoặc như trong các đoạn viết về thời điểm ngày 30-4-1975: *"Như một con bạc đã ra khỏi sòng bạc lâu ngày, tình cờ quay lại chứng kiến cảnh tiu nghỉu thua bạc của đám con bạc máu mê, Nguyễn Hữu Có đã*

nhìn thấy màn tuồng chót ở dinh Độc Lập trước khi rời bỏ bộ quân phục Trung Tướng Ngụy, với tư cách một người nhập cuộc mà vẫn đứng ngoài cuộc. Nguyễn Hữu Có đã từng nói với tôi (vẫn nô trong nước) rằng: Ông già Trần Văn Hương là một ông già lắm cấm, phản động một cách đáng thương. Một vai hề trong những vai hề nguy hiểm do người Mỹ tạo ra. Ông Dương Văn Minh nhiều tham vọng chánh trị, nhưng lại không có bản lãnh và nhỡ quan chánh trị, không có lực lượng chánh trị làm hậu thuẫn. Ông ta cứ ngỡ mình có công lớn nhưng lịch sử sẽ nghiêm khắc ghi tội của ông ta: Đã nhảy ra làm bung xung trong lúc Nguyễn Văn Thiệu đáng nhẽ phải vác cờ trắng đầu hàng Cách Mạng, và những tên lính Mỹ cuối cùng phải giơ tay để quân Giải Phóng bắt làm tù binh. Ba Có (vẫn nô trong nước gọi xách mé tên ông Nguyễn Hữu Có) quả là gã tướng Ngụy cỡ chóp bu có tầm nhìn chiến lược nhảy bèn và sắc sảo. Có điều gã Trung Tướng khoác áo Phó Thủ Tướng kiêm Tổng Trưởng Quốc Phòng từng lên voi xuống chó này vào những giờ phút cuối cùng của chế độ Sài Gòn, đã không thoát khỏi bị cạm bẫy trước những tham vọng hào nhoáng một lần nữa đưa gã vào giấc mộng lên Voi xuống Chó ".

Bị kẹt lại và chịu làm một thành viên trong tổ chức Mặt Trận Tổ Quốc của Việt Cộng (để chúng dễ dàng kiểm soát-theo dõi) dù chúng nghĩ ông có thể thủ vai một kẻ của phía bên kia (miền Nam VNCH) để đối thoại, làm gạch nối với chính quyền mới trong không khí hòa hợp-hòa giải (theo cách tính toán của Việt Cộng). Người viết bài này thông cảm cho hoàn cảnh của ông. Ông là một nạn nhân của Việt Cộng như bao nạn nhân khác (có người khi sắp chết mà vẫn kêu to đảng Cộng Sản Việt Nam muôn năm) và phía bên người thuộc miền Nam VNCH thì điều làm họ không thích ông, có lẽ từ sự hiểu lầm ông là Thượng Tá nắm vùng cho Việt Cộng hoặc đã cố vấn cho vùng kinh tế mới của gia đình từ cải tạo như đoạn viết ở trên. Và nếu như vậy, ý đồ chia rẽ, cách ly ông với những người cùng chiến tuyến đã ít nhiều thành công. Càng giải thích thì người ta càng không tin, thôi thì ông đành im lặng mà sống cho hết đời.

Chúng ta còn nhớ ngay khi vừa chiếm được miền Nam VNCH, để dẫn dắt giáo dân đạo Công Giáo hậu thuẫn Giám Mục Nguyễn Văn Thuận về thay thế Tổng Giám Mục Nguyễn Văn Bình (cai quản giáo phận Sài Gòn), bọn Việt Cộng đã dựng chuyện nhà thờ Vinh Sơn. Linh Mục trông coi nhà thờ này tên Nguyễn Quang Minh đã kể cho các bạn đồng tù (khu FG, Chí Hòa) nghe: "*Các ông tin tôi! Không như người Cộng Sản phóng đại. Không có đường hầm, không có đài phát thanh, không có máy in bạc giả, không có súng đạn, không có chống trả gì trong nhà thờ Vinh Sơn cả. Tất cả đều bịa đặt*". Sau đó, một số tổ chức chống Cộng Sản do các lãnh tụ Công Giáo lãnh đạo đều bị chính quyền Việt Cộng ghép dính líu vào vụ nhà thờ Vinh Sơn và tất cả đều bị bắt.

Phạm Thăng Vũ
July 08, 2012.

Nguồn: <http://vietland.net/showthread.php?t=21910>

www.vietnamvanhien.net